

BERICHTEN EN VARIA.

Nationale Prijsvraag, (uitgeschreven door het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap.)

Het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap looft een gouden medaille uit (eventueel te vervangen door een som van drie honderd gulden) voor de beantwoording van de volgende prijsvraag:

»Het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap vraagt een bijdrage tot het experimenteel physisch, chemisch en bacteriologisch onderzoek naar den invloed van zilverzouten op de tandweefsels in het algemeen en in het bijzonder naar de zilverimprignatiemethode ter behandeling van wortelkanalen en van caries volgens Percy R. Howe (aangegeven in The Dental Cosmos September 1917).

Het vraagt, *indien mogelijk*, een wijziging van deze methode, opdat verkleuring van de weefsels van den tand of zijn omgeving worde voorkomen (bij voorbeeld door vervanging van het zilver door een ander metaal), of een aanvulling der methode, opdat de eenmaal ontstane verkleuring worde weggenomen.«

Gerechtigd tot mededinging zijn zij, die bevoegd zijn in Nederland de tandheelkunde uit te oefenen en alle aan een Nederlandsche Universiteit ingeschreven studenten.

Het bekroonde antwoord wordt het eigendom van het Genootschap. Het Genootschap verkrijgt het recht van publicatie, indien het binnen drie maanden na de uitspraak der Prijsvraag-Commissie daarvan gebruik wenscht te maken.

Antwoorden worden, getypt en onder motto, bij voorkeur vergezeld van praeparaten en foto's, ingewacht voor 1 Maart 1920 aan het adres van den Secretaris der Prijsvraag-Commissie, Louis Frank, van Baerlestraat 14, Amsterdam.

Nationale Prijsvraag, (uitgeschreven door de Nederl. Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf).

De Nederl. Vereen. t. b. v. h. Tandbederf heeft in hare Vergadering van 15 Maart 1918 besloten tot het uitschrijven van de volgende nationale prijsvraag, waarvoor zij uitlooft een eersten prijs van f 100 en een tweeden prijs van f 50.—.

»De N. V. t. b. v. h. Tandbederf vraagt een *schetsmatig ontwerp* van een wandplaat (waarvan de afmetingen niet grooter zullen worden dan 1 bij 1½ Meter), geschikt om op scholen, in kazernes en op andere plaatsen, waar het groote publiek voorlichting behoeft, opgehangen te worden en die op sprekende en pakkende wijze aangeeft, wat iedereen te doen heeft in den strijd tegen het tandbederf, met korten, duidelijken tekst ter nadere toelichting. De bedoeling is een z.g. schoolplaat, geen reclameplaat.

Daarbij is bepaald, dat de antwoorden vóór 31 Dec. 1918 ingeleverd moeten worden aan het adres van ondergeteekende, onder een bepaald motto, dat in een verzegeld couvert bij het antwoord moet worden gevoegd.

De antwoorden worden ter beoordeeling in handen gesteld van het bestuur der N. V. t. b. v. h. Tandbederf. De bekroonde ontwerpen worden het eigendom der Vereeniging. Ondergeteekende verstrekt desverlangd nadere inlichtingen.

Namens de N. V. t. B. v. h. Tandbederf,
de Secretaris,

C. VAN DER HOEVEN,
Ieplaan 83, den Haag.

Tentoonstellingsplan. De bedoeling of het doel, dat de Rotterdamsche Tandheelkundige Vereeniging met eene tentoonstelling beoogt is het wekken van gezonde en logische begrippen aangaande mond- en tandverzorging. En dat wel op de wijze der voorstelling, het voor de oogen

van het publiek zichtbaar in beeld toonen van attributen voor dit bijzondere doel geschikt.

Indien het gelukt voldoende materiaal bij elkaar te brengen, dan ligt het voor de hand, dat de eerste maal te Rotterdam deze tentoonstelling gehouden wordt in aansluiting met het streven der Rotterdamsche Vereeniging zooals dit in hare statuten is uitgedrukt.

Het veelomvattende werk aan de voorbereiding verbonden en de behoefte, die ook elders (hier te lande) bestaat aan volksvoorlichting op dit gebied brengt van zelf mede, dat de eventueele resultaten van den arbeid der R. T. V. ook dien wijderen kring ten goede behooren te komen of kunnen komen.

Als de R. T. V. dan ook aanspraak maakt en een beroep doet op de medewerking der tandheekkundigen van Nederland, dan spreekt 't vanzelf, dat de te bereiken resultaten niet alléén van plaatselijk Rotterdamsch belang en nut zullen zijn. Vandaar dat de R. T. V. zich voorstelt speciaal wat deze werkzaamheid aangaat in nauw contact te komen en te blijven met de Nederlandsche Vereeniging tot bestrijding van het Tandbederf en de Vereeniging »Het Groene Kruis« welke laatste zich o. a. het lot der tandlijders aangetrokken heeft.

Terecht kan de vraag gesteld worden of het oogenblik tot aanvang der werkzaamheden goed gekozen is nu de wereldoorlog wel op zijn hevigst woedt.

Lang daarover te redeneeren is uit den booze, wijl wel niemand daarop het ware antwoord vermag te geven. Doch laten we tegenover deze vraag een andere stellen, waarom zou de wereldoorlog met zijne gevolgen een beletsel zijn om de werkzaamheden aan te vangen, indien de drijfveer tot activiteit aanwezig blijkt.

En nu de mogelijkheid. Ligt het onder het bereik *der tandheekkundigen van ons land* een »voorstelling« een »zichtbaar beeld« te geven van het nut eener rationeele mond- en tandverzorging.

Of is de hulp van buitenlandsche collega's hiertoe onmisbaar?

Zonder geringschatting van de eminente krachten en hulpbronnen dier collegae zou het getuigen van onderschatting der in ons land sluimerende krachten, indien deze vraag in bevestigenden zin zou worden beantwoord.

De R. T. V. kwam tot het besluit, dat hare poging thans aan te vangen redelijke kans van slagen heeft.

Voor alles dient een weloverwogen plan te worden vastgesteld.

Dit plan behoort een van te voren bepaald karakter te vertoonen.

Een bepaald karakter met het oog op onze beperkte krachten, onze finantiën, de verhoudingen in ons kleine land en de te bereiken lagen der bevolking.

En onmiddellijk kan dan al vastgesteld worden, dat genoemde factoren bij ons plan moeilijk te scheiden zijn, doch dat wij met de spaarzaamste middelen het breedste doel dienen te bereiken.

Hieruit volgt, dat wij ééne verzameling (tentoonstelling) zoodanig hebben in te richten, dat ze à tout usage geschikt blijkt.

De verstrekkende bedoeling nu, die wij kunnen hebben is eene tentoonstelling berekend voor de ontwikkelde leeken, waaronder verstaan moeten worden: beoefenaren van verwante wetenschappen en kunsten, overheidspersonen, wien het heil der bevolking in zekeren zin toevertrouwd is en de belanghebbende beter gesitueerden.

De beelden, deze voor oogen gevoerd, behooren zoodanig gerangschikt en geëtiketteerd te worden, dat met weinig moeite eene keuze-tentoonstelling kan geabstraheerd worden, die ook voor minder-ontwikkelden vruchtbaar blijkt.

En op hare behoort deze geabstraheerde tentoonstelling, in 3° graad dus, gemetamorfoseerd te kunnen worden in eene verzameling, die het schoolkind een juisten kijk op het onderwerp in kwestie geeft.

Een kernachtige text kan elk voorwerp dusdanig illustreren, dat het het levende woord, zooal niet volkomen, dan toch bevredigend vervangen kan.

De constructie van deze »drie-graden tentoonstelling« moet het betrekkelijk gemakkelijk doch zeker mogelijk maken periodiek en ter stede, waar zulks verlangd wordt het gewenschte materiaal beschikbaar te stellen.

Het beheer van een dergelijke tentoonstelling kan op den duur het beste geschieden door de Nederlandsche Vereeniging tot bestrijding van het Tandbederf. De nadruk dient hier gelegd op het woord beheer; de samenstelling zal meer toevertrouwd zijn aan een kleine combinatie waar door gemakkelijk contact der leden de werkzaamheden gladder vlotten zullen. Doch niets zal de R. T. V. aangenamer zijn dan op het juist gekozen oogenblik haar werk »voor het land« over te geven aan haar groote en machtige zustervereniging. Het gaat hier niet om de eere maar om de resultaten.

Inrichting eener Tentoonstelling.

Algemeen Overzicht:

De verhouding van den mond en de tanden tot de spijsverteeringsorganen en het lichaam:

Hiertoe dienen: skelet, schedel, modellen, platen enz.

Dan volgen de afdeelingen:

Conserveerende tandh.

orthodontische »

prosthodontische »

waarbij apparaten, modellen, platen, foto's, statistieken, tabellen, spreuken enz. dienst doen.

Daarna obturatoren en kaakfractuurbehandeling met de voorwerpen hierop betrekking hebbende.

Hierop volgt alles wat aangebracht kan worden en betrekking heeft op prophylactische maatregelen, waarbij de aandacht gevestigd wordt op poeders, pasta's, mondwater, borstels, tandenstokers, zijde enz. enz.

Voorts dient de aandacht gevestigd op goede en slechte gewoonten, goed kauwen, duimzuigen enz.

Dan het schooltandwezen met alles wat daarvan mede te deelen is — brochures — tabellen — statistieken, onderzoekingen, resultaten en plannen.

Hierop volgt eene afdeeling van het grensgebied der tandheekkunst en verwante kunsten.

Dan dient de aandacht gevestigd op de regeling der volkstandheekkunst door de ziekenfondsen, gemeentebesturen en den staat.

Eene afdeeling geschiedenis der tandheekkunst met curiosa sluit deze tentoonstelling.

De middelen.

De eerste daad om het doel te verwezelijken is de publicatie van dit plan in dit Tijdschrift. Wij stellen ons voor dat de meeste collegae het plan welgezind zijn; dat zij in hunne particuliere verzamelingen voorwerpen bezitten, die zij ons willen afstaan of waarvan zij een duplicaat kunnen maken en ons toezenden, hetzij in bruikleen geven of in eigendom afdragen.

Zoo hopen we in de gelegenheid te komen uit de rijke verzameling voorwerpen en afdrukken welke zich in het Tandheekkundig Instituut te Utrecht bevinden eene keuze te mogen doen, welke door reproductie ons in het bezit zal stellen van veel belangrijk materiaal.

Wij zullen een beroep doen op de tandheekkundige studenten om iets uit hun phantoomwerk af te staan, dat onze verzameling verrijkt. Hier kan nog worden medegedeeld, dat alle leden der R. T. V. zich hoofdelijks bereid verklaard hebben een aantal objecten te maken, welke in het kader eener tentoonstelling passen.

Dit alles is evenwel nog niet voldoende.

De inrichting eener tentoonstelling zal geld kosten.

En de uitgaven daaraan besteed zullen vruchten afwerpen.

Wanneer een ieder nu naar zijn vermogen daarvoor iets afstaat, dan kunnen we aan het werk gaan.

Wij vertrouwen, dat de Redactie van dit Tijdschrift, terwille van het welslagen, zich beschikbaar zal stellen de mededeeling der verantwoording van ingekomen gelden in hare kolommen op te nemen¹⁾ en door aanvankelijk regelmatig opwekking hare lezers te animeeren met raad en daad ons te steunen.

Wie van de Nationale Vereenigen voelt er nu iets voor de lijst der bijdragen te openen?

Het adres der Rotterdamsche Tandheelkundige Vereeniging is Kliniek: Aert van Nesstraat 141 Rotterdam.

Een plaatselijk verdoovingsmiddel van zeer langen werkingduur.

In *Corresp. Blatt. f. Schweizer Aerzte* van 6 April 1918 vestigt Dumont (Bern) de aandacht op een verbinding van chinine en zoutzuur ureum, welke door den proctoloog J. Saphir in *New-York Med. Journ.* van 11 Dec. 1917 was aangeprezen en door hem in ruim 2000 gevallen was gebruikt. Het middel bestaat uit harde, witte, doorzichtige vierkante prisma's, is niet hygroscopisch en smelt bij 70—75° tot een geelachtige vloeistof. De smaak is uiterst bitter, het lost gemakkelijk op in water en alcohol, doch niet in chloroform of aether, en reageert in oplossing zuur. Onderhuidsche inspuiting prikkelt niet, is niet pijnlijk en verwekt terstond een gevoelloosheid, die, al naar de sterkte der oplossing, 3 tot 10 dagen duurt. Bij de $\frac{1}{2}$ pct.'s oplossing keert na 10 dagen, bij 1 pct.'s oplossing eerst na 14 dagen of meer het gevoel terug. Reeds een $\frac{1}{4}$ pct.'s oplossing brengt na weinige minuten gevoelloosheid teweeg. Kort na de inspuiting ontstaat een geringe fibrineuit-

1) Hiertoe zijn wij gaarne bereid. Red.

zweeting in het weefsel; deze biedt volgens Saphir het voordeel van door druk op de vaten haemostatisch te werken. En deze werking duurt langer dan die van adrenaline. Men gebruike versche, zwakke oplossingen (sterke vertragen de genezing per primum) en spuite nooit te snel in.

Reeds in 1911 heeft Schepelmann (Therapie der Gegenw.) er op gewezen, dat chinine op zichzelf, of in vereeniging met antipyrine, een langdurige gevoelloosheid kan teweeg brengen. De inspuiting van chinine zonder antipyrine is pijnlijk. Schepelmann heeft met goed gevolg het antipyrine vervangen door adrenaline (op 1 ampul van 10 c.M³ 300 mgr. hydrochl. chinin. en $\frac{3}{10}$ mgr. adrenaline. De pijnloosheid der inspuiting is dan wel niet zóó volkomen, doch de gevoelloosheid treedt sneller op en strekt zich verder uit. Zij duurt 6 uren. is nog na 10—12 uren belangrijk en soms na 48 uren uren nog niet verdwenen. Bij operaties. welke anders nog door langdurige pijn worden gevolgd (haemorrhoiden, fistula recti) kan zulk een anaestheticum diuturnum een ware weldaad zijn.

T. v. Geneesk.

Geslaagd: voor het tandarts-examen mejuffrouw A. Hofkamp; de heeren Jac. Jansen, M. Heskes, J. A. Werson en A. Musaph.

Gevestigd: mejuffrouw M. G. Vuurmans, tandarts, Dalweg 10, Hilversum; G. M. Stolte, mondarts, Slotlaan, Zeist; R. F. Elema, mondarts, Eekwal 7, Zwolle.
